Адам Міцкевич

Розмова

Перекладач: Микола Бажан

Джерело: З книги: Микола Бажан. Твори у чотирьох томах. Том III. Перекладі. К.:Дніпро, 1975

Моя укохана! Навіщо нам розмова?
Чому, щоб почуття з тобою поділити,
Не можу душу я у душу перелити?
Чому розмінюєм її на дрібність слова,
Яке раніше, ніж до серця долетить,
Змарніє на вустах, в повітрі зникне вмить?

"Люблю тебе, люблю!" — ці зойки сторазові
У тебе збуджують лиш скаргу і скорботу,
Бо неспроможний я всю глибину любові
І гідно висловить, і виявить достоту.
Я сили не знайду, як в летаргічнім сні,
Подати знак життя, щоб не лежать в труні.

Я натрудив уста зусиллям цим даремним,
Та зараз їх зіллю з устами я твоїми,
Щоб розмовляти нам биттям двох серць таємним,
Зітханням пристрасним, цілунками палкими,
І розмовляти так багато днів і літ,
Докіль не згине світ і як загине світ.

Одеса, 1825